

Bir Şiiri Daha Şehit Etti Gece

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 28 Nisan 2017

Dünden tescilli hüznüm madem...

Zor zanaat asıl kahramanların figüran feryadında kanıksanan yok oluş. Dirlikten yoksunuz aslında bir de kahraman nidaları tıktırıyoruz ömrün iç cebine.

Beyhude hezeyanlar belki'lerin celbini dün de saklayıp an'ı anı dilekçemizde sunduğumuz Tanrı.

Bir şiiri daha şehit etti gece;
Bir rakımı daha kayıp belledi şair;
Bir sureyi daha evlat edindim
Ve bir de isyanlarına yüreğin,
Tövbe ettim Yarabbi.

Ben ki; bizlerden yoksun;
Sen ki; diri bir ölüm tadında varlığın;
Kim ki yarı yolda kalan
Hanidir kalbin tozlu yollarında kendini sevgiye adayan?
Bir nifak mıdır da serzenişi yürek yakar için için?

Hey, sen, insan:
Peyda olan yoksunluğun cüretinden midir bunca yangın?
Bunca derman neyden müteşekkil de
Derdimi yok sayan evrenden türeyen
İhanet zincirinde eklenen bir halka daha,
Varlığımı kutsayan hangi bedelse
Gel de kopçaladığım hüznü devşir yüreğimden.

Özrümü sürüyorum öne;
Öznemde saklı makamların adına biteviye
Kanayan hangi sure ise gökkubbede
Bir de dokunaklı bir şarkı
Ahkâm kesen makamlardan arakladığım
Bulutlu lehçe.

Yine adımda saklı o tebessüm,
Dibine ektiğim ölümlü cümlelerim:
Hayli meşakkatli bir zikir;
Adsız kadınlara ithaf ettiğim
Solgun çiçeklerimden hallice bir boyunduruk
Yine kanatlanın ruhun sunduğu sayısız hecede gizli.

Bir de kırık yarımı tümle
Olmayacak duaya âmin dediđimin bilincinde,
Kayıt düştüğüm geceye son ihanetim bu şiir;
Sonlanmaya menzil bir güzergâh yine
Tükendiđime dair.